

N:o 5.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 juni 1887.
— — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Riksdagens år 1886 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1884.

(Statsutskottets utlåtande n:o 10.)

Till Konungen.

Efter pröfning af hvad Riksdagens nästlidna år församlade revisorer rörande verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1884 uti afgifven berättelse anmält samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti deröfver afgifna förklaringar hos Eders Kongl. Maj:t andragit, får Riksdagen i nedannämnda ämne anföra följande:

Kongl. Medicinalstyrelsen.

I en vid medicinalstyrelsens hufvudbok fogad specifik redogörelse för ordinarie statsregleringen tillhörande anslag finnes, enligt hvad revisorerne meddelat, jemväl ett anslag å 750 kronor till inrättningen för sjukes behandling med elektricitet och galvanism, å hvilket anslag finnes en vid 1884 års slut till 2,858 kronor 45 öre uppgående reservation; och då revisorerne

inhemtat att, till följd af ett utaf framlidne stadsmäklaren Johan Carl Bruun den 5 oktober 1814 upprättadt testamente, en fond till ursprungligt belopp af 766 r:dr 16 sk. b:ko blifvit stäld under sundhetskollégii förvaltning för befrämjande af ofvan omförmälda inrättning för sjukes behandling med elektricitet och galvanism, men denna fond icke funnes i medicinalstyrelsens hufvudbok under särskildt konto redovisad, utan syntes ingå i förenämnda, såsom reservation utförda summa af 2,858 kronor 45 öre, hade revisorerne, som emellertid af räkenskapen icke kunnat utröna med huru stort belopp fonden ingått i reservationen, velat framhålla lämpligheten deraf, att ifrågasvara, för visst ändamål donerade medel blefve i medicinalstyrelsens räkenskap särskildt redovisade.

I afgifvet utlåtande i anledning af revisorerne anmärkningar vid granskningen af medicinalstyrelsens räkenskaper har styrelsen, beträffande revisorerne nu omförmälda framställning, åberopat det af styrelsens kamrerare i frågan afgifna yttrande, hvori bemälda kamrerare anförde, att hvad vidkomme den af revisorerne uttalade förmodan, att uti 1884 års reserverade medel å anslaget till inrättningen för sjukes behandling med elektricitet och galvanism skulle ingå de utaf stadsmäklaren Bruun donerade medlen, så vederlades en sådan förmodan utaf den omständigheten, att dessa medel alltid redovisats uti särskild redogörelse inför medicinalstyrelsen och sålunda ej funnits intagna uti den öfver i stat anslagna medel och dermed bestridda utgifter upprättade hufvudbok samt följaktligen ej kunnat i hufvudbokens behållningar ingå, utan bestode denna reservation utaf det år 1845 af dåvarande lifmedikus Säve genom insamling åstadkomna kapitalet af 1,600 r:dr b:ko jemte de under årens lopp gjorda besparingarne å derfor influtna räntor, hvilka senare dock enligt kongl. brefvet den 23 maj 1845 skulle såsom arfvode till inrättningens föreståndare utgå, men till en del blifvit besparade för att, såsom äfven skett, bereda tillgång till bekostande af behöfliga reparationer utaf inrättningens materiel. Att detta af enskilda personer donerade kapital, 1,600 r:dr b:ko, hvilka medel enligt nämnda kongl. bref endast under det vilkor blifvit öfverlemnade, att gåfvomedlen skulle till deras gifvare återställas, om rikets ständer komme att förändra eller indraga det till inrättningen beviljade anslaget, aldrig kunde hänföras till statsmedel och till följd deraf ej uti styrelsens hufvudbok bort redovisas, vore tydligt, men då det en gång så skett, måste det ock enligt senaste formulär för hufvudboken tills vidare förblifva.

Då Bruunska testamentsmedlen på intet vis inginge uti den å anslaget till elektricitetsinrättningen befintliga reservation, samt då Eders Kongl. Maj:t om medlens förvaltning ej meddelat några föreskrifter, kunde kamreraren för sin del ej biträda den af revisorerne framhållna lämpligheten deraf,

att dessa medel skulle i medicinalstyrelsens hufvudbok redovisas, utaf det skäl, att de vore för visst ändamål donerade.

Enär, på sätt af Riksdagens revisorer ofta blifvit framhållet, önskligt är, att de af enskilda personer för särskilda allmännyttiga ändamål donerade, under förvaltning af statens verk och myndigheter ställda medel varda i sammanhang med redogörelsen öfver den allmänna medelsförvaltningen redovisade, har det syns Riksdagen lämpligt, att framlidne stadsmäklaren Bruuns ifrågavarande donationsfond blefve i medicinalstyrelsens hufvudbok till redovisning upptagen, helst en annan fond af likartad beskaffenhet, eller den genom framlidne lifmedikus Säve för samma ändamål åstadkomna donationsfond, efter hvad styrelsens kamrerare upplyst, i enlighet med senaste formulär för hufvudboken redan nu i densamma redovisas.

Med anledning häraf får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes meddela föreskrift derom, att den af framlidne stadsmäklaren J. C. Bruun för befrämjande af inrättningen för sjukes behandling med elektricitet och galvanism stiftade, under medicinalstyrelsens förvaltning ställda fond måtte varda i bemälda styrelsens hufvudbok redovisad.

Med undersåtlig vördnad:

Stockholm den 14 juni 1887.